सर्गः ८ उदयेयद् वाच्यमुज्झता श्रुतमाविष्कृतमात्मव त्त्वया। मनसस्तदुपस्थिते ज्वरे पुनरक्लीवतया प्रकाश्यतां॥८५॥ मरणं प्रकृतिः शरीरिणां विकृतिर्जीवितमुच्यते बुधैः। क्षणमप्यवतिष्ठते श्वसन् यदि जन्तुर्ननु लाभवानसौ॥८६॥

उदयइति। उदये वृद्धौ निन्दा समयेपि अवाच्यं निन्दामुज्झता त्यजता त्वया यत् आत्माप्रतिपाद्यतया अस्त्यस्मिन्निति आत्मवत् श्रुतं शास्त्रमध्यात्मशास्त्रं लक्षणया तज्जन्यज्ञानमाविष्कृतं प्रकटीकृतं मनसोज्वरे सन्तापे उपस्थिते प्राप्ते सति अक्लीवतया धीरतया तत् पुनः प्रकाश्यतां प्रकटीक्रियतां ॥८५॥ मरणमिति बुधैः पण्डितैः शरीरिणां देहिनां मरणं प्रकृतिः स्वभावः जीवितं विकृतिःकदाचित्कमुच्यते कथ्यते जन्तुर्देहीक्षणमपि श्वसन् जीवन् यदि अवतिष्ठते असौ क्षणजीवी ननु निश्चये लाभवान् नतुजीवने यथालाभं सन्तोषः कार्य्यो लभ्यलाभान्मरणेतु न शोकः कार्य्यस्तस्य स्वभावत्वादितिभावः॥८६॥